

[Sigsgaard.]

Jeg forstår egentlig godt udvalget, for hvis den oprindelige målsætningsparagraf inklusive passusen om den økonomiske uafhængighed var gået igennem, ville en stor del af den statslige bistand være i modstrid med formålsparagraffen — for slet ikke at tale om de private investeringer, men dem vil man jo slet ikke have ind under formålsparagraffen, og det kan måske også være rimeligt nok. Denne u-landsbistand uddyber på mange måder afhængigheden. Vi har ikke hørt så forfærdelig meget om den side af baggrunden for ændringsforslaget vedrørende målsætningen, og i betænkningen motiverer man det alene med en sætning om, at det er et resultat af udvalgets drøftelser. Det kunne man næsten have regnet ud, selv om det ikke havde stået der. Nu kunne jeg bare godt lide at vide, om det skulle være embedsmændene, der har hittet ud af, at man burde ændre målsætningen på det punkt og så har overtalt udvalget, eller om det skulle være udvalget selv. Man kunne da i hvert fald godt lige have nævnt, at man herved sætter sig ud over u-landsrådets resolution. Selvfølgelig har folketinget ikke nogen pligt til at følge de resolutioner, der vedtages i u-landsrådet; men det ville nu alligevel være høftigt, at man lige sagde: herved erklærer vi os af de og de grunde uenige i rådets resolution, og derfor stiller vi forslaget. Men det er der ikke et ord om.

Så er der endelig et ændringsforslag om u-landsforskningsinstituttets ledelse. Det giver ministeren en alt for stærk stilling. Han udpeger direktøren, og han udnævner også et 20 mands forskningsråd, der udgør instituttets ledelse. Jeg synes, at den paragraf nærmest hører hjemme under enevælden, og vi kan i VS ikke gå ind for det. I øvrigt diskuteres spørgsmålet om demokrati på arbejdspladsen, som man jo lægger 117 forskellige ting i, livligt for tiden, også for så vidt angår offentlige institutioner. Der kan man måske nok undre sig lidt over, at det tilsyneladende ikke har spillet nogen rolle for formuleringen af ændringsforslaget. Jeg ved slet ikke, om det har været diskuteret i udvalget. Det fremgår ikke af betænkningen.

Jeg vil i øvrigt benytte lejligheden til at bede om nogle ord om, hvordan det går med undersøgelsen af de private investeringers

effekt for udviklingslandene. Jeg har fra tidligere debatter forstået, at en sådan undersøgelse er i gang, og det forekommer mig uhyre vigtigt, at man sætter alt muligt økonomisk og mandskabsmæssigt ind på at få denne undersøgelse gennemført og virkelig får vristet de nødvendige oplysninger ud af de store virksomheder, der investerer i udviklingslandene.

Som det er fremgået, er VS ikke begejstret for dette lovforslag. Hvad de mere generelle betragtninger angår, kan jeg henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling. Men jeg må konstatere, at udvalgsarbejdet ikke har gjort det bedre. Vores endelige stilling skal jo ikke afklares i dag, men ved tredje behandling, antagelig i overmorgen, og ved den lejlighed vil jeg motivere vores endelige stilling.

Ministeren for teknisk samarbejde med udviklingslandene (K. Helweg Petersen): Jeg takker for den tilslutning, som lovforslaget har fået. Jeg synes, at der i udvalget er gjort et omfattende kulegravningsarbejde.

Flere ordførere har været inde på, at der endnu ikke er tilvejebragt den klarhed, som man kunne ønske sig. Hr. Morten Lange sagde, at der var uklarhed, da man fik den første lov i 1962, og at den uklarhed ikke var blevet fjernet, og jeg er enig med hr. Morten Lange i, at der stadig væk er mange ting, som er uafklarede. Men jeg føjer til, at jeg tror, at sådan vil det også være i de kommende år, simpelt hen fordi de problemer, vi arbejder med, er meget uoverskuelige og varierer meget stærkt fra udviklingsland til udviklingsland. Det er jo ikke sådan, at der er tale om en homogen række lande. Der er tale om lande med vidt forskellige forudsætninger på en lang række områder, og det, der har været opgaven, er at skabe en ramme for den hjælp, som vi skal yde i de kommende år, der er vid nok til, at man er i stand til på ethvert givet tidspunkt at tage hensyn til den mangfoldighed, der gør sig gældende naturligvis under bevarelsen af hovedsigtet med vor bistandslovgivning. Her synes jeg, at den paragraf, der går ind som målsætningsparagraffen, udtrykker nogle væsentlige og centrale ting, og jeg synes ikke, det er særlig interessant, hvis vi nu skal til at dissekere de enkelte ord og sammenføjniger. Der er